

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8122

гр. София, 10.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 10.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **5753** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.214 и сл. от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

1. Образувано е по жалба от В. Л. З., чрез пълномощника-адв. Р. И.-САК, срещу Заповед №САГ24-РА-18-16/09.05.24 година, издадена от главния архитект на Столичната община, с която на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ, във връзка с чл. 56, ал. 1, т. 2, ал. 2 и ал. 5 от ЗУТ, във връзка с Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО) е наредено на М. И. П. с ЕГН [ЕГН], Д. А. П. с ЕГН [ЕГН] /наследници на А. И. П./, В. Л. З. с ЕГН [ЕГН] и В. И. Ш. с ЕГН [ЕГН] да премахнат незаконосъобразно поставения преместваем обект: „Автоматична бариера- 2 броя", разположени върху имоти с КИ 68134.904.3014 и 68134.904.3482, кв. 66, кв. 67, м. „К. вада", разположени на [улица], ъгъла с [улица]и на ъгъла с [улица], район „Лозенец"-СО.

2. Наведените и аргументирани в жалбата основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби -чл.146, т.3- 4 АПК.

3. Жалбата отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.219, ал.3 ЗУТ.

Налице са и положителните условия, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на оспорване по чл.159 АПК, вр. чл.214 и чл.215 ЗУТ. Жалбата е насочена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт. Подадена е от активно легитимирано лице-неблагоприятно засегнатия от нея адресат. Предвид липсата на данни в изпратената от ответника преписка за съобщаване на заповедта на жалбоподателя, началото на преклузивния 14-дневен срок по чл.215, ал.4 ЗУТ не е било поставено

преди подаването на жалбата на 07.06.2024 година.

Следователно дължимо е конституирането на страните, разпределение на доказателствената тежест между страните и насрочването на делото в открито с.з.

4. В жалбата е инкорпорирано и акцесорно искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, по което съдът дължи произнасяне:

Искането е по чл.166 от АПК, вр.чл.217, ал.1, т.11 и ал.2 ЗУТ и е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно, по следните съображения:

Съгласно чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

При допуснатото предварително изпълнение по силата на изрична разпоредба-чл.217, ал.1, т.11 от приложимия специален закон-ЗУТ, наличието на ценност от вида на изброените в чл.60, ал.1 от АПК е презюмирано необоримо. Затова защитата по чл.166 от АПК има за предмет не установяването на липса на такава ценност, а наличието на друг противопоставим интерес- „значителна или трудно поправима вреда”, която ще настъпи пряко за лицето, което дължи изпълнение на разпореденото с индивидуалния административен акт задължение.

Настъпването на вредите следва да е достатъчно вероятно.

В тежест на лицето, което иска спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е да докаже наличието на законовите основания за това.

Според нормата на чл.166, ал.2 АПК следва да се касае за нововъзникнали факти и обстоятелства, т. е. такива възникнали след издаване на заповедта, които не са могли да бъдат известни при постановяването на акта.

В случая жалбоподателят аргументира особеното си искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта с твърдения, касаещи изцяло законосъобразността на заповедта по същество, както и с твърдения, че съоръжението е поставено и служи за защита от кражби, грабежи, вандализъм, незаконно установяване на външни за имота лица-бездомници, наркозависими, вкл. и нахлуване на животни и повреждане на имота.

Всички така заявени твърдения (сами по себе си) директно обуславят липсата на новонастъпили след издаването на оспорената заповед факти и обстоятелства, въз основа на които да може да се обоснове извод за значителни или трудно поправими вреди от самото предварително изпълнение.

Позоваването на вреди, които жалбоподателят твърди, че ще претърпи, не са в резултат на новонастъпили след издаването на заповедта факти, а произтичат от самото допуснато по силата на закона предварително изпълнение, но именно него законодателят е целял и допуснал въз основа на чл. чл.217, ал.1, т.11 ЗУТ. (Виж: Определение № 7302 от 16.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4382/2019 г., 5-членен с-в; -Определение № 3545 от 13.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 108/2014 г., 5-членн с-в; Определение № 7955 от 28.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5315/2019 г., VII о.; Определение № 11647 от 1.08.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8836/2019 г., VII о.; Определение № 5255 от 9.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 2256/2019 г., VII о.; Определение № 3233 от 2.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 2424/2020 г., VII о.;

Определение № 4258 от 5.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3895/2022 г., VII о.;
Определение № 4613 от 16.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3817/2022 г., VII о.;
Определение № 8666 от 16.07.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7321/2021 г., IV о.;
Определение № 10289 от 30.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 10140/2023 г., VII о.;
Определение № 9163 от 13.08.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7994/2021 г., VIII о.;
Определение № 7982 от 19.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6840/2023 г., IV о.;
Определение № 7810 от 31.08.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7572/2022 г., II о.;
Определение № 9955 от 26.09.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10464/2016 г., III о.;
Определение № 1611 от 21.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 826/2022 г., VI о.;
Определение № 8486 от 31.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7899/2023 г., VII о.;
Определение № 9403 от 10.07.2018 г. на ВАС по адм. д. № 6758/2018 г., V о.;
Определение № 7574 от 23.06.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6313/2021 г., I о.;
Определение № 6193 от 25.05.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5110/2021 г., VIII о.;
Определение № 6754 от 7.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 5923/2022 г., I о.;
Определение № 9377 от 8.09.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7995/2021 г., VII о. и мн. др.).

Съдът не може да не посочи и това, че видно от съдържащите се в преписката снимки, процесното съоръжение препятства транспортния достъп по съществуваща на място улица, но не и пешеходния достъп по същата, което пък прави напълно голословно твърдението, че съоръжението е поставено и служи за защита от кражби, грабежи, вандализъм, незаконно установяване на външни за имота лица-бездомници, наркозависими, вкл. и нахлуване на животни и повреждане на имота. Дори и жалбоподателят да претърпи вреди, те очевидно ще са само имуществени и не на значителна стойност, с оглед вида и характера на процесното съоръжение, а отделно-дори това не е твърде вероятно, предвид твърденията на самия жалбоподател, че процесното съоръжение не е трайно прикрепено към земята и може лесно да се демонтира. С оглед на изложеното, неоснователното искане се отхвърля.

Воден от гореизложеното, АССГ, II о., 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА по делото:

- главен архитект на Столичната община като ОТВЕТНИК
- М. И. П. с ЕГН [ЕГН], Д. А. П. с ЕГН [ЕГН] (наследници на А. И. П.) и В. И. Ш. с ЕГН [ЕГН] като ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ (ЗС)

ПРЕПИСИ ОТ ЖАЛБАТА да се изпратят на ЗС на вписаните им настоящи и постоянни адреси (след извършена служебно справка) за писмен отговор в 14-дневен срок, към който същите да приложат доказателствата, с които разполагат и да посочат останалите доказателства, които желаят да бъдат събрани (извън тези, съдържащи се в адм.преписка по издаване на оспорената заповед).

НАСРОЧВА делото в открито с.з. на 14.10.2024 г. от 09.30 часа, за което да се призоват страните-жалбоподателят, ответникът и ЗС.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл.170, ал.1 АПК носи доказателствена тежест за установяването на фактическите основания, а именно че процесното съоръжение е преместваем обект с оглед на легалните дефиниции за преместваем обект, строеж и съоръжение на техническата инфраструктура, реализиране на

регулационното отреждане-за второстепенна улица и засягането на ПИ с идентификатори 68134.904.3014 и 68134.904.3482 ;

УКАЗВА на жалбоподателя, че на основание чл.154, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК носи доказателствена тежест за установяване на фактите, на които основава своите възражения срещу законосъобразността на оспорената заповед, в частност, че е съсобственик на ПИ с идентификатори 68134.904.3014 и 68134.904.3482, съответно за предназначението и начина на ползване на същите.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 14-дневен да ангажират допълнителни доказателства (извън адм. преписка, изпратена на съда от ответника с негово съпр. писмо №Към САГ23ТК00-1050- /10/ от 07.06.24 г., вкл. и да формулират задачи за вещо лице, в съотв. с указаната им доказателствена тежест.

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.166 от АПК, във вр. с чл.217, ал.1, т.11 и ал.2 ЗУТ искането на жалбоподателя В. Л. З. за спиране на предварителното изпълнение Заповед №САГ24-РА-18-16/09.05.24 година, издадена от главния архитект на Столичната община.

Определението, в частта му по чл.166, ал.3 АПК може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението до страните. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реса на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: